

Til lovforslag nr. L 201. Betænkning afgivet af Retsudvalget den 24. april 2003

Betænkning

over

Forslag til lov om forbud mod erhvervsmæssig indførelse og produktion af samt handel med skind og skindprodukter fra hunde og katte

[af justitsministeren (Lene Espersen)]

1. Ændringsforslag

Der er af justitsministeren stillet 1 ændringsforslag.

2. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 27. marts 2003 og var til 1. behandling den 8. april 2003. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Retsudvalget.

Møder

Udvalget har behandlet lovforslaget i 2 møder.

Høring

Et udkast til lovforslaget har inden fremsættelsen været sendt i høring, og justitsministeren sendte den 14. marts 2003 dette udkast til udvalget, jf. alm. del – bilag 843. Den 3. april 2003 sendte justitsministeren de indkomne høringsvar samt et notat herom til udvalget.

Skriftlige henvendelser

Udvalget har i forbindelse med udvalgsarbejdet modtaget skriftlige henvendelser fra Færøernes Lagting. Justitsministeren har over for udvalget kommenteret den skriftlige henvendelse til udvalget.

Spørgsmål

Udvalget har stillet 1 spørgsmål til justitsministeren til skriftlig besvarelse, som denne har besvaret.

3. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et *flertal* (udvalget med undtagelse af EL) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med det stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* i udvalget (EL) vil stemme hverken for eller imod lovforslaget. Mindretallet vil dog stemme for det stillede ændringsforslag.

Enhedslistens medlem af udvalget anerkender formålet med lovforslaget, men kan ikke acceptere de uløste retssikkerhedsmæssige problemer, det medfører, bl.a. for oprindelige folk.

Bestemmelserne, der generelt forbyder handel med og import af katte- og hundeskind, vil ramme de grupper, som udnytter – i hvert fald hundeskind – på forsvarlig vis, jævnfør grønlandsk tradition. Bestemmelserne om, at der kan udtages prøver (og dermed endvidere også tilbageholdes skindprodukter) på skindbesidderens bekostning, er ikke acceptable for de pågældende personer, som enten ikke er i besiddelse af hunde- eller katteskind, eller som er i besiddelse af hunde- eller katteskind, som er erhvervet på etisk forsvarlig vis.

Hele mistænkeliggørelsen af brugen af hunde- og katteskind kan ramme seriøse og ansvarlige pelsproducenter som en boomerang på linje med sagen om »babysælerne«, hvor en i øvrigt sympatisk og velbegrunnet kampagne mod fangst af babysæler ødelagde handelen med skind fra voksne sæler i Grønland og Canada i mange år.